

PRIMERA OBSERVACIÓ PER A LES BALEARS D'UN CAMAGROGA GROS (*Tringa melanoleuca*)

Pere GARCÍAS*

SUMMARY.- *First sighting of Greater Yellowlegs (Tringa melanoleuca) in the Balearic Islands.* In the Salobrar de Campos, in May 1995, a Greater Yellowlegs (*Tringa melanoleuca*) was sighted and photographed, a vagrant species of North America, not recorded annually in Europe. This sighting has been accepted by the Spanish Rare Birds Committes, *SEO*. This is the third time recorded in Spain, and the first not only in the Balearic Island, but in the whole of the Mediterranean.

Key words; Greater Yellowlegs, *Tringa melanoleuca*, rarities, Salobrar de Campos, Balearic Islands.

* GOB-Mallorca. C. de Can Verí, 1, 3r. 07001 Palma (Balears)

El 6 de maig de 1995 vaig poder observar prop de la bomba principal de la salinera del Salobrar de Campos (Mallorca) un camagroga gros (*Tringa melanoleuca*). L'au fou observada durant una hora i 14 minuts. L'observació fou en òptimes condicions de llum ja que feia un sol brillant sense cap tipus de nuvolositat, fet que em va permetre fer més de quarantae fotografies (vegeu Foto 1).

Tant el seu comportament com la grandària i l'estructura del cos, els vaig poder comparar amb els d'un camaroja (*Tringa totanus*) que durant uns minuts s'hi apropà.

S'alimentava a la manera dels *Tringa* i amb l'aigua aproximadament a l'alçada de l'articulació tibiotarsal picant els animalons de la superfície. De tant en tant, feia qualche petita correguda per capturar, presumiblement, qualcun dípter que lliscava per sobre l'aigua.

No era especialment esquiu i es va arribar a acostar fins a dotze metres de mi des del cotxe estant.

No presentava cap comportament agressiu envers camaroja que, en certs moments, s'alimentava a prop d'ell.

Una vegada realitzades les observacions, vaig sortir del cotxe per fer-lo envolar-se i veure'n el disseny alar i, certament, em va costar ja que, al principi, s'allunyava caminant i fins que no vaig fer un moviment brusc no s'aixecà per a posar-se uns 30 metres més enllà. En tot cas, molt més fiat que el camaroja que estava amb ell.

Per a identificar l'au vaig consultar JONSSON 1993 en el camp i, una vegada arribat a casa i amb les notes preses a ROBBINS *et al.* 1983, DEL HOYO *et al.* 1996, i HAYMAN *et al.* 1986 a més d'una guia fotogràfica d'aus d'Alaska (ARMS-TRONG, 1983) vaig arribar sense cap mena de dubte, a identificar-la com a camagroga gros.

Aquesta observació que, juntament amb totes les altres, ha estat acceptada pel Comité Español de Aves Raras (de Juana, in litt.) és la tercera cita per a Espanya i la primera no sols

Foto 1. Camagrogas gros *Tringa melanoleuca*, (Greater Yellowlegs), Salobrar de Campos (Mallorca), maig 1995. Foto: Pere Garcias.

per a les Balears sinó per a tot el Mediterrani.

Les dues cites anteriors d'Espanya són una a A Coruña el 2 de setembre de 1983 (DE JUANA, 1989) i una altre el 18 i 19 de novembre de 1989 a l'illa de Lanzarote, a les Canàries (DE JUANA, 1994).

A la resta d'Europa hi ha registres a Islàndia, Irlanda, Gran Bretanya (29 fins l'any 1987), Suècia, Polònia (1), Àustria (1) i França (1), que en total no arriben a les quaranta cites a tota Europa la immensa majoria d'elles a la costa atlàntica i sols dues, la de Polònia i l'exccepcional d'Àustria, són fora d'aquesta costa (DE JUANA, 1989). També hi ha cites de 1964, 78 i 83 a les Açores (DE JUANA, 1994).

Per tot l'exposat fins ara es dedueix que és una espècie molt rara com a divagant a Europa, molt més que el seu congènere cama groga (*Tringa*

flavipes) que fins a l'informe del Comitè Ibèric de Rarezas del 1994 a Espanya es comptava amb 19 registres (DE JUANA, 1996).

La data d'observació fa pensar que era una au, com a mínim de segon any ja que segons HAYMAN, *et al.* (1986) la migració postnupcial comença a mitjans de juliol. L'estat del plomatge no permet establir l'edat ja que, seguint a PRATER, *et al.* (1977), molt d'individus de primer estiu adquireixen ja l'aspecte dels adults.

DESCRIPCIÓ

Estructura general: Al primer cop de vista s'assembla molt a un camaverda (*Tringa nebularia*). Amb una observació més acurada s'aprecia que el bec no és tan corbat com el de camaverda i les cames són d'un groc

l·limona apagat sense cap tonalitat verdosa.

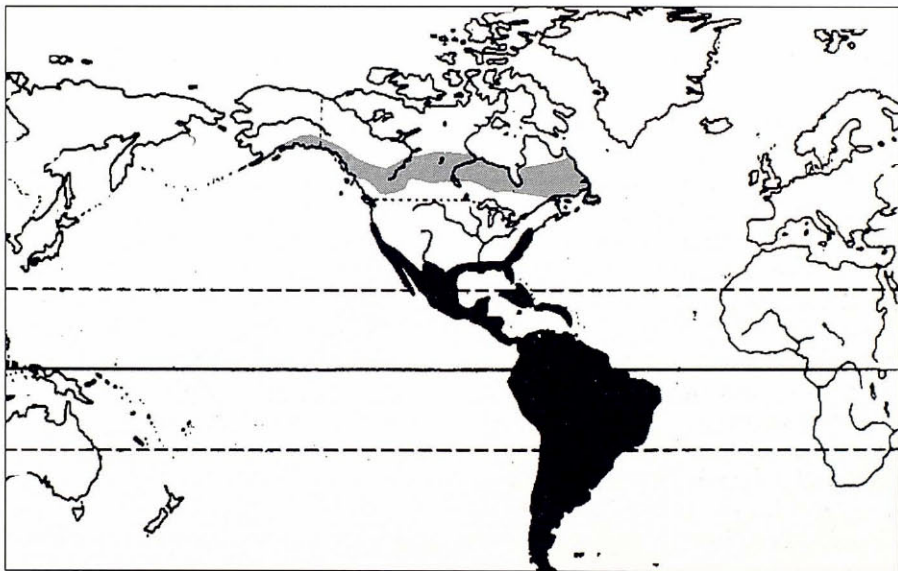
Parts superiors: Sobre un color general gris bru, presenta la vora de les plomes d'un blanc cremós amb alguna ploma gairebé negra. Les terciàries eren molt semblants en disseny i color a les de camaverda. Quan s'envolà es veia el carpó blanc però sense la falca blanca vers l'esquena de camaverda. La impressió era quelcom semblant a una becassineta (*Tringa ochropus*) amb el blanc molt emmarcat pel fosc del dors i les ratlles de la cua.

Parts inferiors: El pit era de fons blanc amb estries d'un marró fosc més denses a la part on es junta el coll amb el pit. Als flancs les estries se convertien en pinzellades més gruixades i negres. El ventre era blanc igual que la part inferior de la cua.

Parts nues: El bec era negre amb la base de la mandíbula inferior verdosa igual que prop dels narius a la mandíbula superior. La curvatura del bec cap a dalt tenia un angle inferior al del bec de camaverda fent, depenent de com posava el cap, la impressió de tenir el bec recte o molt lleugerament corbat. Les cames de color groc llimona apagat amb una tonalitat taronja molt tènue. L'ull, fosc, estava encerclat per un anell de plomes blanques molt conspícuas.

DISTRIBUCIÓ I HÀBITAT

Nidifica al sud d'Alaska, Colúmbia Britànica i al nord de les praderies del Canadà fins al nord d'Ontario, el Quebec Central, Labrador, Terranova i nord-est de Nova Escòcia, (vegeu Mapa I).

Mapa I. Distribució del camagroga gros (*Tringa melanoleuca*), en gris zona de nidificació, en negre zone d'hivernada segons HAYMAN et al (1986).

Distribution of Greater Yellowlegs (Tringa melanoleuca), grey breeding distribution, black wintering grounds HAYMAN et al (1986).

Hiverna, principalment, al sud dels Estats Units, Índies Occidentals i Amèrica Central arribant fins a l'extrem sud del continent a Terra del Foc (HAYMAN *et al.* 1986).

Per a criar prefereix les zones de tundra però també cria als boscos de transició entre aquesta i la taigà vora llacs o terrenys embassats d'aigua dolça.

Migrant i hivernant freqüenta molts d'altres hàbitats com llacs de muntanya, camps d'arròs, basses temporals de pluja, salines, costes, masses d'aigua salabroses i estuaris (DEL HOYO, *et al.*, 1996).

AGRAÏMENTS

Probablement aquesta nota no hauria estat possible sense la informació rebuda d'en Graham Hearl que m'informà el dia 4 de maig de la presència de l'au en el Salobrar.

BIBLIOGRAFIA

ARMSTRONG, R.H., and the editors of Alaska Magazine. 1983. *A new, Expanded Guide of the Birds of Alaska*. Alaska

Northwest Publishing Company. Anchorage.

DE JUANA, E., 1989. Observaciones homologadas de aves raras en España. Informe 1987. *Ardeola* 36(1): 119.

DE JUANA, E., 1994. Observaciones homologadas de aves raras en España y Portugal. Informe 1992. *Ardeola* 41(1): 112.

DE JUANA, E.; 1996. Observaciones homologadas de aves raras en España y Portugal. Informe 1994. *Ardeola* 43(1): 111.

DEL HOYO, J., ELLIOTT, A., SARGATAL, J. eds. 1996. *Hand Book of the Birds of the World*. Vol. 3. Hoatzins to Auks. Lynx Edicions. Barcelona.

HAYMAN, P., MARCHANT, J., PRATER, T., 1986. Shorebirds. *An Identification Guide to the Waders of the World*. Helm. Kent.

JONSSON, L., 1993. *Ocells d'Europa amb el Nord d'Àfrica i l'Orient Mitjà*. Omega, Barcelona.

PRATER, A.J., MARCHANT, J., VUORINEN, J., 1977. *Guide to the Identification and Ageing of the Holarctic Waders*. B.T.O. Guide 17. Tring.

ROBBINS, C.S., BRUNN, B., ZIM, H.S., SINGER, A., 1983. *A Guide to Field Identification Birds of North America*. Golden Press. New York.

(Rebut: 12.03.97; Acceptat: 22.04.97)